

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር አርባ አራት

የጠፋትን መሠረቶች መግለጥ፡ የዊሊያም ሚሊር ትንቢታዊ እውነቶችና የአድቪንቲዝም የመጨረሻ ዘመናት

Jeff Pippenger
2024-01-08

መሠረታዊ እውነቶች የዊሊያም ሚሊር በአድቪንቲዝም አራቱ ትውልዶች ዘመን ውስጥ ተሸፍነው ነበር። የእነዚህ መሠረታዊ እውነቶች መመለስ በሁለተኛው ሕልሙ ተገልጦ ነበር፤ እንዲሁም በመጽሐፍ ቅዱስና በትንቢት መንፈስ ውስጥ ደጋግሞ እንደ እግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ ሊፈጽሙት የሚገባቸው ሥራ ተለይቶ ይጠቀሳል። የሚሊር ሕልም የሚያሳየው፣ የትቢያ ብሩሽ ያዘው ሰው ጌጦቹን ሲመልስ፣ ከፀሐይ አሥር እጥፍ ይበልጥ ብርሃን እንደሚያበሩ ነው።

የሚሊር አወቃቀር በአረማዊነት ተከትሎ በጳጳሳዊነት የሚመጡትን ሁለቱን አጥፊ ኃይሎች በማስተዋል ላይ የተመሠረተ ነበር፤ እናም በተሰሎንቄ ሁለተኛ ምዕራፍ ያለው የሐዋርያው ጳውሎስ ምስክርነት ለሚሊር ለአወቃቀሩ መልሕቅ ሆኖ ሰጠው። በዚያ ጳውሎስ አረማዊቱ ሮም ከሥልጣን እንዳይነሣ ጳጳሳዊነትን እንደከለከለች፣ አረማዊቱ ሮም እስኪወገድ ድረስ እንደቆየ ይለያል። በ2 ተሰሎንቄ ውስጥ ደግሞ፣ ጳውሎስ በምዕራፍ ውስጥ ያለው “የኃጢአት ሰው” እርሱን ከፍ ከፍ የሚያደርግ ንጉሥ እንደ ሆነ፣ በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ፣ ቁጥር ሠላሳ ስድስት የተወከለው እንደ ሆነ በመለየቱ፣ ለFuture for America አወቃቀር ደግሞ መልሕቅን ሰጠ።

በመጀመሪያውና በሦስተኛው መላእክት እንቅስቃሴ ውስጥ የእውቀት መጨመር ከጳውሎስ በ2ኛ ተሰሎንቄ ምዕራፍ ሁለት ካቀረበው ምስክርነት ጋር በቀጥታ የተያያዘ መሆኑን ማየት አስፈላጊ ነው። በፍጻሜው ዘመን በ1798 እንዲሁም በ1989 የዳንኤል መጽሐፍ ተፈታ፣ በዚህም ሶስት-ደረጃ የፈተና ሂደት ተጀመረ። የፈተናው ሂደት የዳንኤል መጽሐፍ በሚፈታበት ታሪክ ሁልጊዜ ሁለት ዓይነት አምላኪዎችን ያፈራል። በፍጻሜው ዘመን ከእውቀት መጨመር ጋር በተያያዘ የጳውሎስን ጽሑፎች ማየት አስፈላጊ ነው፤ ምክንያቱም ጳውሎስ በዚያው ምዕራፍ “የእውነትን ፍቅር” የማይቀበሉ ሰዎች ከእግዚአብሔር ብርቱ ማታለል እንደሚቀበሉ ያስጠነቅቃልና። ያ ብርቱ ማታለል በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ የእውቀትን መጨመር በሚከሉ ኃጥአቶች ላይ የሚመጣው ነው። በሁለቱም ታሪኮች ውስጥ ይህ ብርቱ ማታለል በቀጥታ ከሁሉ በላይ የሚያመለክተው አድቪንቲዝምን ነው።

“ከውጫዊ መልክ በታች የሚያይ፣ የሰው ሁሉንም ልብ የሚያነብ ሰው፣ ታላቅ ብርሃን የተቀበሉትን ስለ እነርሱ እንዲህ ይላል፡- ‘በሞራላዊና በመንፈሳዊ ሁኔታቸው ምክንያት አልተጨነቁም አልደነገጡም።’ አዎን፣ የራሳቸውን መንገዶች መርጠዋል፣ ነፍሳቸውም በእነርሱ አስጸያፊ ነገሮች ደስ ብሏቸዋል። ‘እኔ ደግሞ ማታለያቸውን እመርጣለሁ፣ የሚፈሩትንም በእነርሱ ላይ አመጣለሁ፤ ምክንያቱም ስጠራ የመለሰ ማንም አልነበረም፤ ስናገርም አልሰሙም፤ ነገር ግን በፊቱ ክፉ ነገር አደረጉ፣ ደስ ያለሰኝንም መረጡ።’ ‘እንዲሁም እግዚአብሔር ብርቱ ማታለያ ይልክላቸዋል፣’ ምክንያቱም ‘እንዲድኑ የእውነትን ፍቅር አልተቀበሉም፣’ ‘ነገር ግን በዓመፀ ደስ ብሏቸው ነበር።’ ኢሳይያስ 66:3, 4፤ 2 ተሰሎንቄ 2:11, 10, 12።

“ሰማያዊው መምህር እንዲህ ሲል ጠየቀ፡- ‘በትክክለኛው መሠረት ላይ እየገነባህ እንደሆነ እና እግዚአብሔርም ሥራህን እንደሚቀበል ስታስመስል፣ በእውነቱ ግን ብዙ ነገሮችን እንደ ዓለማዊ ፖሊሲ እየፈጸምህ በይጥም ላይ ኃጢአት ስትሠራ፣ አእምሮን ሊያታልል የሚችል ከዚህ የበለጠ ብርቱ ማታለያ ምን ሊኖር ይችላል? እውነትን አንድ ጊዜ ያወቁ ሰዎች የአምልኮን መልክ ለመንፈሱ ለኃይሉ ሲቀይሩ፣

ሀብታሞች ነን፤ ባለጠጎችም ሆነናል፤ ምንም አያስፈልገንም ብለው ሲያስቡ፤ በእውነቱ ግን ለሁሉ ነገር እጅግ የተጎዱ ሲሆኑ፤ እንዴት ያለ ታላቅ ማታለያ ነው! አእምሮን የሚቆጣጠር እጅግ የሚማርክ ስህተት ነው!”

“እግዚአብሔር ልብሳቸውን ነጭና ንጹሕ እያደረጉ የሚጠብቁ ታማኝ አገልጋዮቹን በተመለከተ አልተለወጠም። ነገር ግን ብዙዎች ‘ሰላምና ደህንነት’ እያሉ ይጮኻሉ፤ በዚያን ጊዜ ድንገተኛ ጥፋት በላያቸው እየመጣ ነው። ፍጹም ንስሐ ካልሆነ፤ ሰዎችም ልባቸውን በንስሐ መግለጫ ካላዋረዱ እና እውነትን በኢየሱስ እንደምትገኝ ካልተቀበሉ፤ ሰማይን ፈጽሞ አይገቡም። በሰልፋችን ውስጥ ንጽህና ስትፈጸም፤ ‘ሀብታሞች ነን፤ በሀብትም በዝተናል፤ ምንም አያስፈልገንም’ እያልን በራሳችን እየተመካን በምችት ከእንግዲህ ወዲህ አንቀመጥም።”

“ወርቃችን በእሳት ተፈትኗል፤ ልብሳችንም በዓለም አልተበከለም’ ብሎ በእውነት ማን ሊናገር ይችላል? አስተማሪዎችን የሚባለውን ጽድቅ ልብስ ሲያመለክት አየሁ። እነዚያን ልብሶች አውልቆ ከስር ያለውን ርኩሶት ገለጠ። ከዚያም እንዲህ አለኝ፡- ‘እንዴት በትዕቢት ርኩሶታቸውንና የባሕርይ መበስበሳቸውን እንደ ሸፈኑ አታይምን? ‘ታማኝዎ ከተማ እንዴት ጋለሞታ ሆነች!’ የአባቴ ቤት የንግድ ቤት ሆኗል፤ መለኮታዊ ህልውናና ክብር የለቀቁት ስፍራ ሆኗል! ስለዚህ ድካም አለ፤ ኃይልም ጎድሏል።”

Testimonies, volume 8, 249, 250.

አድቪንቲዝም በ1844 የእኩለ ሌሊት ጩኸትን በሰበከበት ጊዜ “ታማኝቱ ከተማ” ነበረች። በ1863 ግን በዊልያም ሚሊር አገልግሎት አማካይነት የተመሠረቱትን “መሠረቶች” የመቃወም ሂደት ጀመረች። መሠረታዊ እውነቶቹን ወደ ጎን ማድረግ በጀመሩ ጊዜ፤ እንዲሁም እነርሱን በሐሰተኛ እንቁዎችና በሰንብቶች በመሸፈን፤ አዲስ መሠረት እየገነቡ ነበር። ይህን ሥራ የጀመሩት፤ የፈጸሙት፤ እና አሁንም የሚቀጥሉት፤ በትንቢት መንፈስ ጽሑፍ “ታላቅ ብርሃን ያገኙ እነዚያ” ተብለው ተወክለዋል።

እነርሱ ቀድሞ ያገኙት “ታላቅ ብርሃን” በሚለር ሕልም ውስጥ፤ ሚሊር በክፍሉ መካከል ባለው ጠረጴዛ ላይ አኖራቸው እና “ከፀሐይ” ይልቅ የበለጠ የሚያበሩ በነበሩት በሣጥኑ ውስጥ ባሉት ዕንቁዎች ተወክሎ ነበር። በአሁኑ ጊዜ የተጠቀሰው ክፍል ውስጥ እህት ኋይት፤ “ታላቅ ብርሃን የተቀበሉ እነዚያን” ነገር ግን “የራሳቸውን መንገድ የመረጡትን” ትለያለች።

እነርሱ በ1863 አዲስ መንገድ መረጡ። እርስዎም እንዲህ ትላለች፡- “እውነትን አንድ ጊዜ ያወቁ ሰዎች የአምልኮትን መልክ በመንፈሱና በኃይሉ ፋንታ ሲያስቡ፤ ራሳቸውንም ሀብታሞች ነን፤ ባለጠጎችም ሆነናል፤ ምንም አያስፈልገንም ብለው ሲመስላቸው፤ በእውነቱ ግን ሁሉን ነገር የሚያስፈልጋቸው ሲሆኑ፤ አእምሮን የሚቆጣጠር ማራኪ ማታለል ነው።”

እርሷ የላኦድቅያ ሁኔታን እያመለከተች ነው፤ ይህም እርሷና ባሏ በ1856 እንደተከሰተ ያስረዱት ነበር። ከዚያም ለሰባት ዓመታት ተፈትነው ነበር፤ ነገር ግን በ1863 ፈተናውን ወደቁ፤ እናም በተሰሎንቄ ውስጥ ባለው የጳውሎስ የማስጠንቀቂያ መልእክት የተጠቀሰውን ብርቱ ማሳሳት የሚያመጣውን የሐሰት መሠረት መገንባት ጀመሩ። በተሰሎንቄ ያለው የጳውሎስ የማስጠንቀቂያ ላኦድቅያው በመጀመሪያውም ሆነ በመጨረሻው ያለው እንቅስቃሴ መልእክት ነው፤ እንዲሁም የአድቪንቲዝምን መጀመሪያና መጨረሻ ሁለቱንም ከሚመለከተው የሚለር ሕልም ጋር ፍጹም ይስማማል። ሕልሙ የሚያሳየው የመጀመሪያዎቹ የእውነት እንቁዎች መመለስ ሥራ በሚፈጸምበት ጊዜ፤ እነዚያ እውነቶች በአድቪንቲዝም መጀመሪያ በእኩለ ሌሊት ጩኸት ሲበሩ ከነበረው አሥር እጥፍ የበለጠ ያበራሉ ብሎ ነው። እንግዲህ የሚለር መረዳት አሁን፤ እውነቱን ለመጀመሪያ ጊዜ ባስተዋለበት ወቅት ከነበረው ይልቅ እንዴት ይበራል?

በሐብቁቅ ምዕራፍ ሁለት ላይ በተመለከቱት ሁለቱ ቅዱሳን ሰንጠረዦች ላይ የተወከሉ እውነቶች በርካታ አሉ። እነዚያ እውነቶች በሚለር ሕልም ውስጥ በመጨረሻ በመጨረሻዎቹ ቀኖች፤ ከእኩለ ሌሊት ጩኸት

በፊት ተመልሰው የሚመጡ ዕንቁዎች እንደሆኑ ተወክለው ነበር። በሚለር ሕልም ውስጥ ከመስኮት ወደ ውጭ የሚወሰዱት አስመሳይ ዕንቁዎች፣ አንድ ሐሰተኛ መሠረት ለመፍጠር እና እውነተኛውንም መሠረት ለመሸሸግ ወደ አድቪንቲዝም የገቡትን የሐሰት ትምህርቶች ይወክላሉ፤ ነገር ግን ደግሞ ሐሰተኛውን መሠረት የሚገነቡትን የሐሰት ትምህርቶች መተውን የሚከለክሉ እነዚያን ሰዎችም ይወክላሉ። “የዕለቱ” የዊልያም ሚሊር የእውነት መዋቅር መልህቅ ነበር፤ ይህም የመጀመሪያውን መሠረት አቋቋመ፤ እና በመጨረሻዎቹ ቀኖች “የዕለቱ” ሚሊር በትክክል እንደለየው ፓጋኒዝምን ብቻ ሳይሆን፣ ሐሰተኛውን መሠረት ያመነጨውን ዐመፅ የሚወክል ምልክት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ፣ የትንቢት መንፈስና ታሪክ ሁሉ ከ1798 እስከ 1844 ድረስ የነበረው የፍርድ-ሰዓት ጩኸት፣ በዊልያም ሚሊር የተገኘና የቀረበው መልእክት እንደነበረ ይመሰክራሉ። ስለዚህ ይህ እንቅስቃሴ የሚለራይት እንቅስቃሴ ተብሎ ይጠራል። በሎጂካዊ መልኩ ያንን እንቅስቃሴ መክወን ማለት፣ በ1798 የተፈጠረውን ብርሃን፣ ዳንኤልም እንደ ዕውቀት መጨመር የለየውን መክወን ማለት ነው።

ኢሳይያስ ስለ ኤፍሬም ሰካራሞች ይናገራል፤ እነዚያንም ሰካራሞች በኢየሩሳሌም ሕዝብ ላይ የሚገዙ ፊደሮች ሰዎች መሆናቸውን ይለያል። ኢሳይያስ በትክክለኛ ወይን የሰከሩ እንዳልሆኑ፣ በመንፈሳዊ ወይን የሰከሩ መሆናቸውን ይገልጻል። በመጽሐፍ ቅዱስ መንፈሳዊ ወይን እንደ አውዱ እውነተኛ ወይም ሐሰተኛ ትምህርት ነው። የኤፍሬም ሰካራሞች የባቢሎን ወይን በሆነው ሐሰተኛ ትምህርት ሰክረዋል፤ ይህም በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሰባት በምትገለጠው የጢሮስ ጋለሞታ እና በመጨረሻው የግብጥ ሌሊቱ በብልሻጽር የተመሰለ ነው።

ኢሳይያስ በኢየሩሳሌም ሕዝብ ላይ የሚገዙትን ፊደሮች ሰዎች የሚያጥላላቸው መንፈሳዊ ስካር የሚያመጣቸውን ውጤቶች ለይቶ አሳየ።

ቆዩና ደንቁ፤ ጩኸትና ጩኸት፤ ሰክረዋል፣ ነገር ግን በወይን አይደለም፤ ይወላወላሉ፣ ነገር ግን በሚያሰክር መጠጥ አይደለም። እግዚአብሔር በላያችሁ የጥልቅ እንቅልፍ መንፈስን አፍስሶባችኋልና፣ ዓይኖቻችሁንም ዘግቶአል፤ ነቢያትንና አለቆቻችሁን፣ ባለ ራእይዎችንም ከድኖአል። የሁሉም ራእይ የታተመ መጽሐፍ ቃል እንደሚሆን ሆኖባችኋል፤ ሰዎችም ለተማረ ሰው፡- “ይህን እባክህ አንብብ” ብለው ሲሰጡት፣ እርሱ፡- “የታተመ ነውና አልችልም” ይላል፤ መጽሐፉም ላልተማረ ሰው፡- “ይህን እባክህ አንብብ” ተብሎ ሲሰጠው፣ እርሱ፡- “አልተማርሁም” ይላል። ስለዚህ ጌታ እንዲህ አለ፡- “ይህ ሕዝብ በአፋ ወደ እኔ ስለሚቀርብ፣ በከንፈሩም ስለሚያከብሩኝ፣ ልቡን ግን ከእኔ እጅግ አርቆአል፤ ስለዚህም የሚፈሩኝ ፍርሃታቸው በሰው ትእዛዝ የተማረ ነው፤ ስለዚህ እነሆ፣ በዚህ ሕዝብ መካከል ድንቅ ሥራ፣ እውነትም ድንቅ ሥራና ተአምር ለማድረግ እቀጥላለሁ፤ የጥበባችሁ ጥበብ ትጠፋለችና፣ የልባዎቻችሁም ማስተዋል ይሰወራል።” ምክራቸውን ከእግዚአብሔር ለመሰወር በጥልቅ የሚፈልጉ፣ ሥራቸውም በጨለማ ያለ፣ “ማን ያየናል? ማንስ ያውቀናል?” የሚሉ ወዮላቸው! ነገሮችን ገልብጥችሁ ማድረጋችሁ እንደ ሸክላ ሠራው ጭቃ ይቁጠራልን? የተሠራው ስለ ሠራው፡- “አልሠራኝም” ይላልን? ወይስ የተቀረጸው ስለ ቀራዱ፡- “ማስተዋል አልነበረውም” ይላልን? ኢሳይያስ 29፡9-16።

እህት ኋይት እነዚህን ጥቅሶች በመጥቀስ ከዚያም እንዲህ ትጩምራለች፡-

“ይህ ሁሉ ቃል ይፈጸማል። ልባችሁን በእግዚአብሔር ፊት የማያዋርዱ፣ በቅንነትም ለመመለስ ፈቃደኛ ያልሆኑ ሰዎች አሉ። እውነተኛ ዓላማቸውን ይደብቃሉ፣ ውሸትንም ከሚወድድና ከሚፈጥር ወደቀ መልአክ ጋር ኅብረትን ይጠብቃሉ። ጠላት በከፊል በጨለማ ውስጥ ያሉትን ለማታለል ሊጠቀምባቸው በሚችልባቸው ሰዎች ላይ መንፈሱን ያኖራል። አንዳንዶች የሚነግሠውን ጨለማ እየተሞሉ ነው። እውነትንም ለስሕተት ወደ ጎን እያኖሩ ነው። በትንቢት የተጠቆመው ቀን ደርሶአል። ኢየሱስ ክርስቶስ አይታወቅም። ኢየሱስ ክርስቶስ ለእነርሱ ተረት ነው። በዚህ የምድር ታሪክ ደረጃ ብዙዎች እንደ

ሰካራሞች ይሠራሉ። 'ቆዩ፣ ተደነቁም፤ ጩኸ፣ ዋይ በሉም፤ ሰክረዋል፣ ነገር ግን በወይን አይደለም፤ ይንገዳገዳሉ፣ ነገር ግን በጠጅ አይደለም። እግዚአብሔር የከባድ እንቅልፍ መንፈስን በላያችሁ አፍስሰባችኋልና፣ ዓይኖቻችሁንም ዘግቶአል፤ ነቢያትንና አለቆቻችሁን፣ አያዮችንም ሸፍኖአል።' ከፍ ከፍ ይደረጉ ዘንድ ራሳቸውን ሕዝቡ እንደ ሆኑ የሚቈጥሩ ብዙዎች ላይ መንፈሳዊ ስካር ወርዶባቸዋል። የሃይማኖታቸው እምነት በዚህ የተጻፈው ቃል እንደሚያሳየው ነው። በእርሱ ተጽእኖ ሥር ቀጥ ብለው መመለስ አይችሉም። በአካሄዳቸው ጥምዝ መንገዶችን ያደርጋሉ። አንዱም ከዚያ ሌላውም ወዲህና ወዲያ ይንገዳገዳሉ። በጌታ ዘንድ በታላቅ ምሕረት ይታያሉ። የእውነትን መንገድ አላወቁም። በሰይንሳዊ ዘዴ የሚያሰሩ ናቸው፣ እነርሱንም በግልጽ መንፈሳዊ እይታ ምክንያት ሊረዱ የሚችሉና ሊረዱ የሚገባቸው ራሳቸው ተቃልለው፣ ክፉ ሥራን እየደገፉ ነው።"

"የእነዚህ የመጨረሻ ቀኖች እድገቶች በቅርቡ ወሳኝ ቅርጽ ይይዛሉ። እነዚህ መናፍስታዊ ማታለያዎች በእውነት የሆኑት ምን እንደሆኑ—የክፍ መናፍስት ስውር ሥራዎች—ሲገለጡ፣ በእነርሱ ውስጥ ክፍል የተጨመቱ ሰዎች አእምሮአቸውን እንደጣሉ ሰዎች ይሆናሉ።"

"ስለዚህ ጌታ እንዲህ ይላል፤ ይህ ሕዝብ በአፋ ወደ እኔ ስለሚቀርብ፣ በከንፈሩም ስለሚያከብረኝ፣ ልቡን ግን ከእኔ እጅግ ስለሚያርቅ፣ እኔንም መፍራቱ በሰው ትእዛዝ የተማረ ስለሆነ፤ ስለዚህ እነሆ፣ በዚህ ሕዝብ መካከል ድንቅ ሥራ፣ አዎን ድንቅ ሥራና ተአምራት አደርጋለሁ፤ የጠቢባዎቻቸው ጥበብ ትጠፋለችና፣ የአስተዋዮቻቸውም ማስተዋል ይሰውራል። ምክራቸውን ከጌታ ለመሰወር ጥልቅ የሚፈልጉ፣ ሥራቸውም በጨለማ የሆነ፣ 'ማን ያየናል? ማንስ ያውቀናል?' የሚሉ ወዮላቸው! ነገሮችን መገልበጣችሁ እንደ ሸክላ ሠሪ ሸክላ ይቈጠራልን? የተሠራው ነገር ለሠራው፣ 'አልሠራኝም' ይላልን? ወይስ የተቀረጸው ነገር ለቀረጸው፣ 'ማስተዋል የለውም' ይላልን?"

"በእኛ ተሞክሮ ውስጥ ይህን ያህል ሁኔታ እንዳጋጠመንና እንደምንገናኝበት ተገልጦልኛል። ታላቅ ብርሃንና ድንቅ መብቶች የተሰጣቸው ሰዎች፣ ራሳቸውን ጥበባቸውን እንደሆኑ የሚያስቡ መሪዎች ቃልን ተቀብለዋል፤ እነዚህም መሪዎች ከጌታ እጅግ ማገስና በረከት የተቀበሉ ቢሆንም፣ ራሳቸውን ከእግዚአብሔር እጅ አውጥተው በጠላት ሰራዊት ውስጥ አቆሙ። ዓለም በሚያታልሉ የሐሰት ክርክሮች ልትሞላ ነው። አንድ የሰው አእምሮ እነዚህን ሐሰቶች ተቀብሎ፣ የእግዚአብሔርን እውነት ውድ ማስረጃ ወደ ሐሰት በመለወጥ ላይ ባሉ ሌሎች የሰው አእምሮዎች ላይ ይሠራል። እነዚህ ሰዎች ለነፍሳት እንደሚቆጥሩ ሰዎች በመሆን በታማኝ ጠባቂዎች ሆነው መቆምና መጠበቅ ሲገባቸው፣ በወደቁ መላእክት ይታለላሉ። የጦርነታቸውን መሣሪያ አኑረዋል፣ የሚያታልሉ መናፍስትንም አዳመጡ። የእግዚአብሔርን ምክር ከንቱ ያደርጋሉ፣ ማስጠንቀቂያዎቻችንና ተግሣጾቻችን ወደ ጎን ይጥላሉ፣ እናም በእውነት በሰይጣን ወገን ቆመው ለሚያታልሉ መናፍስትና ለአጋንንት ትምህርቶች ትኩረት ይሰጣሉ።"

"መንፈሳዊ ስካር አሁን በኃይለኛ መጠጥ ተጽእኖ ሥር እንዳሉ ሰዎች ሊደናገጡ የማይገባቸውን ሰዎች ያዘባቸዋል። ወንጀልና ሥርዓት-አልባነት፣ ማጭበርበር፣ ተንኮል፣ ኢፍትሐዊ አያያዝም ሰማያዊ አደባባዮች ውስጥ ዐመፅ ባነሣው መሪ ትምህርት መሠረት ዓለምን ሞልተዋል።"

"ታሪክ ይደገማል። በቅርብ ወደፊት የሚሆነውን ልገልጽ እችል ነበር፣ ነገር ግን ጊዜው ገና አልደረሰም። የሞቱት ሰዎች ቅርጾች ይታያሉ፣ በሰይጣን ተንኮለኛ ዘዴ፤ እና ብዙዎች ውሸትን ከሚወድድና ከሚያደርግ ጋር ይተባበራሉ። ሕዝባችንን አስጠነቅቃለሁ፤ በእኛ መካከል ካሉ አንዳንዶች ከእምነት ይርቃሉ፣ ለሚያሳስቱ መናፍስትና ለአጋንንት ትምህርቶችም ጆሮአቸውን ይሰጣሉ፤ በእነርሱም ምክንያት እውነት በክፉ ይነገራል።" Battle Creek Letters, 123-125.

ነቢያት ሁሉ፣ ኢሳይያስንና እህት ዋይትን ጨምሮ፣ የመጨረሻዎቻችን ዘመናት እየለዩ ናቸው። በእነዚህ ዘመናት የአድቮንቲዝም መሪዎች "ሙሉ በሙሉ በሰይጣን ወገን ላይ ሆነው፣ አሳሳች መናፍስትንና የአጋንንትን ትምህርቶች በማዳመጥ ላይ ናቸው።" እህት ዋይት እንዲህ በማለት ትንቢት ታቀርባለች፤ "እነዚህ መናፍሳዊ

ማታለያዎች በእውነት የሆኑት ምን እንደሆኑ—የክፉ መናፍስት ስውር ሥራዎች—መሆናቸው በሚገለጥበት ጊዜ፣ በእነርሱ ውስጥ ሚና የተጫወቱ ሰዎች እንደ አእምሮአቸውን ያጡ ሰዎች ይሆናሉ።” የአድቪንቲዝም አመራር፣ በመጨረሻዎቹ ዘመናት ታሪክ ውስጥ ስካራቸው “የክፉ መናፍስት ስውር ሥራዎች” መሆኑ በሚገለጥበት ነጥብ ላይ፣ እንደ አእምሮአቸውን ያጡ ሰዎች ይሆናሉ።

በመጨረሻዎቹ ዘመናት በኢየሩሳሌም ሕዝቡን የሚገዙ የፌዘኞች ሰዎች ሥራ መፈታቱ አለ። ይህ መፈታት ሚሊር በጸላዩ ጊዜ ከዚያም በር በተከፈተ ጊዜ በሚሊር ሕልም ውስጥ ተገልጦ ነበር። ይህም እርሱ ለአፍታ ዓይኖቹን ከመዝገቱ በፊት ይፈጸማል። ይህም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የማተም ሂደት ፍጻሜ እጅግ የቀረበውን መጨረሻ ያመለክታል። የበር መከፈት የአስተዳደራት ለውጥን ያመለክታል፤ በዚያም ነጥብ የሦስተኛው መልአክ ላኦቅያዊ እንቅስቃሴ ወደ የሦስተኛው መልአክ ፊላዴልፍያዊ እንቅስቃሴ ይሸጋገራል።

በኢሳይያስ ውስጥ ባለው ምንባብ፣ “እንደ ታማኝ ጠባቂዎች ሊቆሙ የሚገባቸው” የኤፍሬም ሰካራሞች ያደረጉት ክፉ ሥራ ማጠቃለያ አለ። ይህ ማጠቃለያ እንዲህ ተገልጿል፤ “እውነት ነው፣ ነገሮችን ግልብጥ ማድረጋችሁ እንደ ሸክላ ሠራው ጭቃ ይቈጠራል፤ ሥራው ሠራውን፣ እርሱ አልሠራኝም ይላል? ወይስ የተቀረጸው ነገር ለቀረጸው፣ እርሱ ማስተዋል የለውም ይላል?”

የሚሊር “ዕለታዊውን” እንደ ጣዖት አምልኮ ሃይማኖት ወይም እንደ ጣዖት አምላኪቱ ሮም መለየቱ በመጨረሻ የሰይጣን ምልክት ነው፤ ምክንያቱም ሰይጣንና ጣዖት አምላኪቱ ሮም ሁለቱም እንደ ዘንዶ ተወክለዋል።

«ስለዚህ ዘንዶው በዋነኝነት ሰይጣንን ሲወክል፣ በሁለተኛ ደረጃ ግን የአረማዊቱ ሮም ምልክት ነው።»
The Great Controversy, 439.

ሲስተር ዋይት በመጨረሻዎቹ ቀናት የኢየሩሳሌምን ገዥዎች በተመለከተ እንዲህ ትላለች፡- “አንዳንዶች እየነገሠ ባለው ጨለማ እየተሞሉ ነው፣ እውነትንም ለስሕተት እያስወገዱ ነው። ትንቢት የጠቆመው ቀን ደርሶአል። ኢየሱስ ክርስቶስ አልተረዳም። ኢየሱስ ክርስቶስ ለእነርሱ ተረት ነው።” በ1901 ዓ.ም. ከጀርመን የሆነ አንድ የአድቪንቲዝም መሪ በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ስለ “the daily” ያለውን የከሃዲ ፕሮቴስታንቲዝም ሐሰተኛ አመለካከት ማስገባት ጀመረ። ያ አመለካከት “the daily” የሚለው የክርስቶስን የመቅደስ አገልግሎት፣ ወይም የዚያን ሐሳብ አንዳንድ ልዩነት እንደሚወክል ይገልጻል። “አንዳንድ ልዩነት” የምለው፣ ከ1901 በኋላ በተከተለው ታሪክ ውስጥ በዚህ ሐሰት ላይ የተለያዩ አጽንኦቶች ስለተደረጉ ነው፤ ነገር ግን እነዚያ ሐሰተኛ አመለካከቶች ሁልጊዜ “the daily” የክርስቶስን ሥራ የሆነ አንድ ዓይነት ነገር እንደሚወክል የሚያሳይ መደምደሚያ ያበራሉ።

በሚሊር የሰይጣን ምልክት እንደሆነ የለየው “የዕለቱ” ትምህርት የነበረው ዕንቁ፣ በመጨረሻዎቹ ዘመናት አድቪንቲዝም ውስጥ የክርስቶስ ምልክት ሆነ። በ1901 ሲገባ “የዕለቱ” የክርስቶስ ምልክት እንጂ የሰይጣን ምልክት አይደለም የሚለውን አመለካከት ጥቂቶች ብቻ ተቀበሉ፤ ነገር ግን በ1930ዎቹ ዘመን ላይ፣ ሚሊር በ2 ተሰሎንቄ ምዕራፍ ሁለት ውስጥ ከተገኘው የእውነት ማዕድን ያወጣው “የዕለቱ” ትምህርት ዕንቁ፣ በ1863 የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት “ሰባቱ ጊዜያት” እንደተጣሉ ሁሉ ተጣለ። ከ1863 እስከ 1930ዎቹ ባለው ታሪክ ውስጥ የሆነ ቦታ ላይ፣ አድቪንቲዝም ሳያውቀው መሪዎቹን ቀይሮ ነበር።

“ወንድሞች ሆይ፣ አደጋችሁን አያለሁ፤ እንደገናም እጠይቃለሁ፤ እናንተ የምትሰሩት ሰዎች ስህተቱን ለማስተካከል ምንም ጥረት ታደርጋላችሁ? ለእግሮቻችሁ ቀጥ ያሉ መንገዶችን አላደረጋችሁምና፣ ነፍሳት እየተሰናከሉ በጨለማ ውስጥ እየተጓዙ ሊሆን ይችላል። በአደራ ቦታ ላይ ከሆናችሁ፣ ስለ ራሳችሁ ነፍስ እና እናንተን እንደ መሪዎች ለሚመለከቱት ሰዎች ስለሆነ፣ ይበልጥ አጥብቄ እማፀናችኋለሁ፤ ስለ ተደረገ እያንዳንዱ ስህተት በእግዚአብሔር ፊት ንስሐ ግቡ፣ ስህተታችሁንም ተናዘዙ።”

“የልብ ግትርነትን ብትንከባከቡ፣ እና በትዕቢትና በራስን ጻድቅ ማድረግ ምክንያት ስህተቶቻችሁን ባትናዘዙ፣ ለሰይጣን ፈተናዎች ተገዥ ሆናችሁ ትቀራላችሁ። ጌታ ስህተቶቻችሁን ሲገልጥላችሁ ባትጸጸቱ ወይም ንስሐ ባታደርጉ፣ የእርሱ አምላካዊ አዋጅ ደጋግሞ በዚያው መሬት ላይ እንድትመለሱ ያደርጋችኋል። ተመሳሳይ ዓይነት ስህተቶችን እንድትፈጽሙ ትተዋላችሁ፤ ጥበብም ማጣታችሁን ትቀጥላላችሁ፤ ኃጢአትንም ጽድቅ ትላላችሁ፣ ጽድቅንም ኃጢአት ትላላችሁ። በእነዚህ የመጨረሻ ዘመናት የሚስፋፋት ብዙ ማታለያዎች ከብብው ያዙአችኋል፣ መሪዎችሁንም ትለውጣላችሁ፣ እንዲህ እንዳደረጋችሁም አታውቁም።” Review and Herald, December 16, 1890.

በኢየሱሳም ሕዝብ ላይ የሚገዙት ንቀተኞች፣ “በአደራ ስፍራ” ያሉ ሰዎች ሲሆኑ፣ “ኃጢአትን ጽድቅ ጽድቅንም ኃጢአት” ይላሉ፤ እንዲሁም፣ “ነገሮችን ገልብጦችሁ መለወጣችሁ እንደ ሸክላ ሠሪ ጭቃ ይቆጠራልን? የተሠራው ነገር ለሠራው፣ አልሠራኝም ይላልን? ወይስ የተቀረጸው ነገር ለቀረጸው፣ እርሱ ማስተዋል አልነበረውም ይላልን?” በአድቪንቲዥም አራቱን ትውልዶች ያለፈው እየተጨመረ በሄደ ዓመፅ ውስጥ፣ በአደራ ስፍራ ያሉት ሰዎች መሪዎችን ይለውጣሉ፣ እነርሱም ይህን አያውቁም። አያውቁትም፤ ምክንያቱም የስህተታቸውን ማስረጃ በቀጣይነትና በወጥነት እየጣሉ መጡ። በዚያ እየተጨመረ በሄደ ዓመፅ ውስጥ፣ “የጠቢባኖቻቸው ጥበብ ትጠፋላች፣ የአስተዋዮቻቸውም ማስተዋል ይሰውራል።”

ነገሮችን ሁሉ በተቃራኒው ያዘራሉ፣ ኃጢአትንም ጽድቅ ይሉታል፤ ጽድቅንም ኃጢአት ይሉታል። የዚህ ዓመፅ ምልክት “ዘወትሩ” የተባለው ትምህርት ነው፤ ለሚለር ይህ የሰይጣን ምልክት ነበረ፣ ዛሬ ግን አድቪንቲዥም የክርስቶስ ምልክት እንደሆነ ያስታውቀዋል። አንድ ጊዜ የዊልያም ሚላርን ትንቢታዊ ተግባራት መዋቅር ያጸና መልእክት የነበረው፣ አሁን ግን በኢየሱሳም ሕዝብ ላይ ለሚገዙት የማሬዝ ሰዎች ስካር ምልክት ሆኗል። በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ “ዘወትሩ” ጋር የተያያዘው ምሳሌያዊ ትርጉም፣ በአድቪንቲዥም መጀመሪያ ዘመን በሚለር ሳጥን ውስጥ ሲታወቅ እንደ ፀሐይ አብርቶ ነበር፤ በመጨረሻዎቹ ቀኖች ግን ያ እውነት አሥር እጥፍ ይበልጥ ያበራል፣ ምክንያቱም ቁጥር አሥር የፈተና ምልክት ነውና፣ ለጥንታዊቷም እስራኤል ዐሥረኛው ፈተና የመጨረሻው ፈተና ነበር።

ዘመናዊ ፈሪሳውያን “የክርስቶስን ሥራዎች” “ለሰይጣናዊ ኃይሎች” “ሲመድቡ” ጣዖትነትን “የእግዚአብሔር ቅዱስ ኃይል” መሆኑን ላይተው አሳውቀዋል።

“ፈሪሳውያን በመንፈስ ቅዱስ ላይ ኃጢአት ሠሩ። የንግግር ችሎታቸውን የዓለምን አዳኝ ለመስደብ ተጠቀሙበት፣ እናም የሚመዘግብ መልእክት ቃላቸውን በሰማይ መጻሕፍት ውስጥ ጻፈ። በክርስቶስ ሥራዎች የተገለጠውን የእግዚአብሔር ቅዱስ ኃይል ለሰይጣናዊ ወኪሎች አስመደቡት። ድንቅ ሥራዎቹን ሊሸኙ ወይም ለተፈጥሮ ምክንያቶች ሊያመለክቱአቸው አልቻሉም፤ ስለዚህም፣ ‘እነዚህ የዲያብሎስ ሥራዎች ናቸው’ አሉ። በማያምኑ ልብ ስለ እግዚአብሔር ልጅ እንደ ተራ ሰው ተናገሩ። በፊታቸው የተደረጉት የፈውስ ሥራዎች፣ ማንም ሰው ያላደረጋቸውና ማድረግ የማይችላቸው ሥራዎች፣ የእግዚአብሔር ኃይል መገለጫ ነበሩ፤ ነገር ግን ክርስቶስን ከሲኦል ጋር ተባብሮ እንደሚሠራ ከሰሱት። ግትር፣ ጨለማ ባለባቸው፣ የብረት ልብ ያላቸው ሆነው፣ ከማስረጃ ሁሉ ፊታቸውን ለመዝጋት ወሰኑ፤ እንዲሁም ይቅር የማይባለውን ኃጢአት ፈጸሙ።” Manuscript Releases, volume 4, 360.

የመጀመሪያው መልእክት እንቅስቃሴ ውስጥ የተገለጠውን የእውቀት መጨመር በሚቀጥለው ጽሑፍ መመርመራችንን እንቀጥላለን።